

DEN HL. SVITHUN

(norsk tekst og latinsk-norsk tekst – etter annen gangs behandling, med noen endringer også av norsk tekst – norsk forbønn er med som vedlegg A – med små rettelser bl.a. ved viseformann og sekretær 24.8.22)

Foreløpig står den hl. Svithun oppført med 15. juli som valgfri minnedag. Samme dag er det (obligatorisk) minnedag for den hl. Bonaventura, noe som ikke lar seg gjøre. Det ligger derfor an til at den valgfrie minnedag blir flyttet til 2. juli, den gamle minnedag (i det meste av middelalderen) for den hl. Svithun (syftsok).

Man kan merke seg at antifonene til Benedictus og Magnificat skiller seg ut fra det som er vanlig ved at de er satt opp i rimform.

Hymnen til vesper var i bruk i middelalderen som hymne fra fellesbønnene for bekjennere, men i dag ellers kun i bruk på minnedagen for den hl. Martin (11. november).

Stabekk, 14. juli 2023.

Torbjørn Olsen
Liturgikommisjonens viseformann

Messtekster, norsk

2. juli
Den hellige Svithun
Biskop

Fellesmessene for Kirkens hyrder: For paver eller biskoper, (*Norsk Missale*, s. 690).

KOLLEKTBØNN

Gud, du har gitt oss
å feire denne dag til minne om
den hellige Svithuns bortgang.
Gi oss ved denne din bekjenner og biskops fortjenester
å nå frem til samfunn med dine hellige.
Ved vår Herre Jesus Kristus din Sønn,
som lever og råder med deg i Den Hellige Ånds enhet,
Gud fra evighet til evighet.

BØNN OVER OFFERGAVENE

Herre, disse offergaver,
dette mystiske sakraments gaver,
er frembåret for din majestet,
til ære for den hellige Svithun,
din bekjenner og biskop.
Måtte de rense våre synder,
slik at vi blir deg til behag
når vi feirer så store mysterier.
Ved Kristus, vår Herre.

BØNN ETTER KOMMUNIONEN

Styrket med den himmelske nærings sakrament ber vi deg, Herre,
på forbønn av den salige Svithun,
din bekjenner og biskop:
La det vi feirer til hans ære,
bli til vekst for vår frelse.
Ved Kristus, vår Herre.

Messtekster, latin/norsk

Die 2 iulii
S. Swithuni, episcopi

De Communi pastorum: pro episcopo (p. 929).**COLLECTA**

Deus, qui hunc diem sanctíssimi
 Swithúni, confessóris tui atque
 pontíficis, depositióne celebráre
 concédís, fac nos eius méritis in
 sanctórum tuórum societáte transférri.
 Per Dóminum.

Gud, du har gitt oss
 å feire denne dag til minne om
 den hellige Svithuns bortgang.
 Gi oss ved denne din bekjenner og
 biskops fortjenester
 å nå frem til samfunn med dine hellige.
 Ved vår Herre Jesus Kristus din Sønn,
 som lever og råder med deg i Den
 Hellige Ånds enhet,
 Gud fra evighet til evighet.

SUPER OBLATA

Votíva, Dómine, mystici dona
 sacraménti pro sancti Swithúni,
 confessóris tui et epíscopi, veneratióne
 tuæ maiestáti obláta nostra purgent
 facínora et purificátos nos tantis
 mystériis exequéndis reddant accéptos.
 Per Christum.

Herre, disse offergaver,
 dette mystiske sakraments gaver,
 er frembåret for din majestet,
 til ære for den hellige Svithun,
 din bekjenner og biskop.
 Måtte de rense våre synder,
 slik at vi blir deg til behag
 når vi feirer så store mysterier.
 Ved Kristus, vår Herre.

POST COMMUNIONEM

Cæléstis alimóniæ refécti sacraménto
 quæsumus, Dómine, ut intercedénte
 beáto Swithúno, confessóre tuo atque
 pontífice, quæ pro ipsíus celebrámus
 glória, ad salútis nostræ profíciant
 increménta. Per Christum.

Styrket med den himmelske nærings
 sakrament ber vi deg, Herre,
 på forbønn av den salige Svithun,
 din bekjenner og biskop:
 La det vi feirer til hans ære,
 bli til vekst for vår frelse.
 Ved Kristus, vår Herre.

Tidebønsliturgien, norsk

2. juli
DEN HELLIGE SVITHUN
Biskop

Svithun ble født omkring år 800. Han var kansler hos kong Egbert av Wessex i England og fikk ansvar for oppdragelsen av kongens sønn Æthelwulf. Under sistnevnte ble Svithun biskop av Winchester, og kongen fortsatte å benytte seg av ham som rådgiver. Den hellige Svithun døde 2. juli 863 og fikk straks ry på seg for hellighet. Mange under skal ha skjedd. 15. juli 971 ble hans jordiske levninger overført til den nye domkirken i Winchester. Da Stavanger domkirke ble oppført på 1100-tallet, ble en relikvie fra den hl. Svithun overført dit. Dyrkelsen av ham bredte seg også til Nidarosprovinsens øvrige bispedømmer. Den hellige Svithun har vært feiret 2. juli (hans himmelske fødselsdag), 15. juli (translasjonsdagen) og 30. oktober (bispervigselsdagen).

Fellesoffisiet for Kirkens hyrder, for en biskop (= *Tidebønnene*, bind IV, s. 1153 ff).

Lesningsoffisiet

HYMNEN Høyt vil vi prise som til vesper.

ANNEN LESNING

Fra et gammelt skrift med *Historien om den hellige Svithun*

(*Breviarium Nidrosiense*, Paris 1519, 894-895, 897-898)

Han ordnet og styrket på beste vis Guds gode og hellige hus og Kirke

Mens anglernes ærerike kong Egbert regjerte – den åttende i rekken etter kong Cynegils, han som den salige Birinus, vestanglernes apostel, fikk omvendt fra avgudsdyrkelse til troen – begynte ved Guds miskunn den salige Svithun, vordende hyrde og far i Guds Kirke, livet på denne verdens løpebane. Som skrevet står, *en sønn blir vis av fars formaning*,¹ slik ble han ved sitt kloke og gode liv sine foreldres heder, sine slektingers stolthet, sine naboers glede.

For etter å ha levd sine barndomsår i god enkelhet og enkel godhet – i samsvar med den salige Jeremias ord, som lyder: *Det er godt for en mann å bære Herrens åk mens han er ung*² – skyndte han seg å gripe åket i Herrens tjeneste. Etter å ha påtatt seg dette åket bar han det ydmykt og mandig, idet han med apostelformaningen visste at det i øyeblikket er *mer til sorg enn til glede*.³

Den salige Svithun levde fra sine første ungdomsår like til sitt livs utgang i sann lydighet mot Guds bud. Han bevarte omhyggelig sitt hjerte i åndelig renhet og fromhet og var en uklanderlig vokter av den katolske og apostoliske lære. Han var en årvåken oppdrager og lærer for sine sønner, som i sin hellige higen etter omvendelse ble født på ny i åndelig forstand. Og selv om det nesten ikke fantes den dydens topp han ikke selv hadde nådd, holdt han likevel med desto større omhu fast ved ydmykheten og mildheten. Med fred og hellighet for øye, tørstet han etter livets og den evige salighets kilde. I ønske om belønning for sitt himmelske kall, ville han ende sitt liv i fred.

I overensstemmelse med de kirkelige rituser ordnet han og styrket på beste vis Guds gode og hellige hus og Kirke, som han fromt hadde ledet som far og hyrde. Da han hadde gjort dette, gikk han derfor som seierherre over kjødet og verden ut av denne verdens bolig – i det tredje år av den engelske kong Æthelberts styre, han som var sønn av den ærerike kong Æthelwulf. Han vandret lykkelig til Kristus mens han jublet og gledet seg, fordi det var blitt sagt ham av Herren Gud: *Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!*⁴ Fordi han i sitt liv på alle måter hadde unngått hovmodets synd og særlig hadde dyrket og elsket ringhetens dyd og den gode ydmykhets kraft, sørget han på slutten av sitt liv med et særlig tegn for å statuere et tydelig eksempel for sine underordnede da han gav påbud om sin egen gravlegging. Han skulle nemlig hverken gravlegges innenfor kirkens vegger eller på en fremtredende plass på kirkegården, men utenfor kirken, på de mindre verdige gravplasser til bruk for den simple allmue, i vissheten om at *Herren har sagt at den som setter seg selv lavt, skal settes høyt.*⁵ Den salige Svithun gikk altså ut av denne verdens fengsel den 2. juli i år 862⁶ etter vår Herre Jesu Kristi fødsel og under hans herredømme. Ham tilkommer ære og herlighet med Gud Fader og Den Hellige Ånd i alle evigheters evighet.

¹Jf. Ordspr 13,1. ²Jf. Klag 3,27. ³Hebr 12,11. ⁴Matt 25,21. ⁵Jf. Matt 23,12. ⁶Historisk forskning angir 863 som dødsår.

RESPONSORIUM

R. Du som er mektig i kraft av dine jærtegn, du skinner ved dine fortjenester og overstrømmer de trengende med all godhet. * Vi ber deg, Svithun, ha miskunn med oss som feirer din høytid.

V. La oss ved din hjelp oppnå samfunn med englenes skarer. **R.** Vi ber deg, Svithun, ha miskunn med oss som feirer din høytid.

Bønn som til laudes

Laudes

HYMNE¹

Når Kristi Kirke for sin brudgom lider,
da kaller Gud de sterke hjerter frem.
Sankt Svithun, du ble kalt i slike tider
til bispestolen fra ditt stille hjem.

Vær hilset, du som modig løftet røsten
og talte livets ord med ild og glød.
Du så med seerblikk at stor var høsten,
og der var hunger etter livets brød.

Enn ulmet her og der de siste rester
av oldtids hedenskap i bygd og by,
men hvor du trådte frem med dine prester,
det svant som mulmet ved en soldags gry.

Som Englands Kirke signer fromt ditt minne
og hva du virket til Guds rikes gavn,
ei heller Norge glemmer noensinne
at våre fedre æret høyt ditt navn. Amen.

Antifon til Benedictus

Gledens dag er vakt til live,
året vender
og den store fest er her;
høytidsgleden er tilbake,
Herrens tjener Svithun
kalles til det høye,
løftes opp til himlens bolig,
opp fra denne verdens dal.

Bønn

Gud, du har gitt oss å feire denne dag til minne om den hellige Svithuns bortgang.
Gi oss ved denne din bekjenner og biskops fortjenester å nå frem til samfunn med
dine hellige. Ved vår Herre Jesus Kristus din Sønn, som lever og råder med deg i
Den Hellige Ånds enhet, Gud fra evighet til evighet.

¹ Melodi LR 886, b-melodi: *Tenk når engang*

Vesper

HYMNE²

Høyt vil vi prise troens store vitne
han som med glede minnes av oss alle.
Hedret og æret gikk han inn til livet
i Herrens rike.

I dette livets pilgrimsferd på jorden
var han så mild, så klok og måteholden,
så ren, så kysk og ydmyk i sitt hjerte
alltid så fredsæl.

Mange de søkte ved hans grav å finne
lindring og trøst for alle sine smerter
og for de mange sår på sjel og legem'
fant de sin helbred.

Derfor vi synger hymnen til hans ære,
fulle av takk og glede for hans seier.
Måtte hans forbønn hjelpe oss i striden
på pilgrimsferden.

Gud, som treenig troner i det høye,
deg være lovsang, heder, makt og ære.
Fader og Sønn og Helligånd, du råder
med evig velde.

Antifon til Magnificat

Gled dere, Winchesters folk,
vær glade, Stavangers barn,
solens gang har brakt vår helgens fest tilbake;
han bærer navnet Svithun,
er sterk i tro og gjerning,
har ved sitt gode liv
til himlen steget opp.

Bønn som til laudes

²Melodi LH 331: *Mektigste Kriste*

Tidebønsliturgien, latin/norsk

Die 2 iulii

S. Swithuni, episcopi

Swithunus circa anno 800 natus est. Fuit cancellarius regis Egberthi in Saxoniae Occidentalis (hodie: Wessex) in Anglia et ei commissum est educationis filii regis Æthulphi. Sub rege Æthulpho Swithunus episcopus Vintoniae constitutus est et rex eo consultore uti perrexit. Sanctus Swithunus die 2 iulii anno 863 mortuus est et statim illustris propter sanctitatem fuit. Multa miracula dicuntur fuisse. Die 15 iulii anno 971 terrestre reliquiae eius in novam cathedralem Vintoniae translatae sunt. Cum cathedralis Stavangeriensis saeculo XI erecta esset, una reliquiarum Sancti Swithuni ibi translata est. Cultus eius et in reliquis dioceses Provinciae Nidrosiensis dilatus est. Sanctus Swithunus die 2 iulii (natalis), 15 iulii (translationis) et 30 Octobris (consecratio) celebratus est.

Svithun ble født omkring år 800. Han var kansler hos kong Egbert av Wessex i England og fikk ansvar for oppdragelsen av kongens sønn Æthelwulf. Under sistnevnte ble Svithun biskop av Winchester, og kongen fortsatte å benytte seg av ham som rådgiver. Den hellige Svithun døde 2. juli 863 og fikk straks ry på seg for hellighet. Mange under skal ha skjedd. 15. juli 971 ble hans jordiske levninger overført til den nye domkirken i Winchester. Da Stavanger domkirke ble oppført på 1100-tallet, ble en relikvie fra den hl. Svithun overført dit. Dyrkelsen av ham bredte seg også til Nidarosprovinsens øvrige bispedømmer. Den hellige Svithun har vært feiret 2. juli (hans himmelske fødselsdag), 15. juli (translasjonsdagen) og 30. oktober (bispevigelsesdagen).

De Communi Pastorum: pro episcopis.

Ad Officium lectionis

HYMNUS Høyt vil vi prise **de Vesperis**.

LECTIO ALTERA

Ex scriptúra antíqua continénte
Históriam de Sancto Swithúno

(**Breviarium Nidrosiense, Paris 1519,
894-895, 897-898**)

*Bene et sancte domo et ecclésia Dei
ordinavut et ordinatíssime
confirmavit.*

Gloriósó rege Anglórum Egbértho regnánte, qui regi Brynegílló de idolatría per beátum Birínúm, Anglórum occidentálium apóstolum, ad fidem convérso octávus succéssit in regnum, beátus Swithúnus, pater et pastor in ecclésia dei futúrus, cursus sui in stádio mundi huius divína misericórdia ordinánte accépit exórdium. Qui, sicut scriptum est, quia *fílius sápiens glória patris est*,¹ honor paréntum, cognatórum glória, lætítia propinquórum, bene et sapiénter vivéndo factus est.

Nam annis puerílibus in bona simplicitáte et símplici bonitáte transáctis secúndum beáti Hieremíe sermónem, qui dicit: *Beátus homo, qui portáverit iugum dómini ab adolescéntia sua*,² iugum domínice servitútis arrípere festinávit, suscéptum humíliter virilitérque portávit sciens secúndum apóstoli disciplínam in presénti quidem *non esse gaúdií sed meróris*.³

Vixit autem beatíssimus Swithúnus a primis pubertátis suæ annis usque ad éxítum suæ vitæ in observatióne vera

Fra et gammelt skrift med
Historien om den hellige Svithun

(**Breviarium Nidrosiense, Paris 1519,
894-895, 897-898**)

*Han ordnet og styrket på beste vis
Guds gode og hellige hus og Kirke*

Mens anglernes ærerike kong Egbert regjerte – den åttende i rekken etter kong Cynegils, han som den salige Birinus, vestanglernes apostel, fikk omvendt fra avgudsdyrkelse til troen – begynte ved Guds miskunn den salige Svithun, vordende hyrde og far i Guds Kirke, livet på denne verdens løpebane. Som skrevet står, *en sønn blir vis av fars formanig*,¹ slik ble han ved sitt kloke og gode liv sine foreldres heder, sine slektingers stolthet, sine naboers glede.

For etter å ha levd sine barndomsår i god enkelhet og enkel godhet – i samsvar med den salige Jeremias ord, som lyder: *Det er godt for en mann å bære Herrens åk mens han er ung*² – skyndte han seg å gripe åket i Herrens tjeneste. Etter å ha påtatt seg dette åket bar han det ydmykt og mandig, idet han med apostelformaningen visste at det i øyeblikket er *mer til sorg enn til glede*.³

Den salige Svithun levde fra sine første ungdomsår like til sitt livs utgang i sann lydighet mot Guds bud.

mandatórum Dei omni custódia servans cor suum in omni mundícia et pietáte spirituáli, cathólicæ et apostólicæ doctrínæ custos ínteger, filiórum spirituáliter regeneratórum in sancte conversatiónis stúdio erudítor pÉrvigil et magíster. Et cum nulla fere virtus habétur, cuius ápicem ipse non attigísset, humilitáti tamen et mansuetúdini curiósus inherébat, pacem et sanctimóniam sequens fontem vitæ et beatitúdinis ætérne sitiébat, ad bráviúm supérne vocatiónis ánhelans vitam in pace finíre cupiébat.

Bene ígitur et sancte domo et ecclésia Dei, cui ipse pater et pastor piíssime præerat, secúndum ritus ecclesiásticos ordináta et ordinatíssime confirmáta victor carnis et mundi, prófuga de coróna sáculi de incolátu huius sáculi éxiens regnánte in tértio anno Anglórum rege Athelbértho, gloriósi regis Athúlphi fílio, felíciter migráuit ad Christum exúltans et gaudens, quia a Dómino Deo dictum est sibi: *Euge serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, intra in gaúdium dómini tui.*⁴ Quod vero vícium exaltatiónis omnímode in vita declináuerat et virtútem vilitátis et humiliatiónis bone potíssimum colúerat et colens amáverat, in fine vitæ suæ de sepultúra sua precípiens apérto indício ad exéplum subditórum indicáre curávit. Nam neque inter ecclésiæ septa neque in preeminéti parte cymetérii sed extra ecclésiám in indígnis, quæ in plebe vilióribus patébant, æquáliter se

Han bevarte omhyggelig sitt hjerte i åndelig renhet og fromhet og var en uklanderlig vokter av den katolske og apostoliske lære. Han var en årvåken oppdrager og lærer for sine sønner, som i sin hellige higen etter omvendelse ble født på ny i åndelig forstand. Og selv om det nesten ikke fantes den dydens topp han ikke selv hadde nådd, holdt han likevel med desto større omhu fast ved ydmykheten og mildheten. Med fred og hellighet for øye, tørstet han etter livets og den evige salighets kilde. I ønske om belønning for sitt himmelske kall, ville han ende sitt liv i fred.

I overensstemmelse med de kirkelige rituser ordnet han og styrket på beste vis Guds gode og hellige hus og Kirke, som han fromt hadde ledet som far og hyrde. Da han hadde gjort dette, gikk han derfor som seierherre over kjødet og verden ut av denne verdens bolig – i det tredje år av den engelske kong Æthelberts styre, han som var sønn av den ærerike kong Æthelwulf. Han vandret lykkelig til Kristus mens han jublet og gledet seg, fordi det var blitt sagt ham av Herren Gud: *Bra, du gode og tro tjener! Du har vært tro i lite, jeg vil sette deg over mye. Kom inn til gleden hos din herre!*⁴ Fordi han i sitt liv på alle måter hadde unngått hovmodets synd og særlig hadde dyrket og elsket ringhetens dyd og den gode ydmykhets kraft, sørget han på slutten av sitt liv med et særlig tegn for å statuere et tydelig eksempel for sine underordnede da han gav påbud om sin egen gravlegging. Han skulle nemlig hverken gravlegges innenfor

tumulári precépit sciens a dómíno dictum, *quia qui se humiliat, exaltabitur*.⁵ Exívit ergo de ergástulo huius sáeculi anno ab incarnatióne dómíni octingentésimo sexagésimo secundo,⁶ indictiÓne décima regnánte Dómíno nostro Iesu Christo, cui est honor et gloria cum Deo Patre et Spírítu Sancto per ómnia sáecula sáeculórum.

kirkens vegger eller på en fremtredende plass på kirkegården, men utenfor kirken, på de mindre verdige gravplasser til bruk for den simple allmue, i vissheten om at *Herren har sagt at den som setter seg selv lavt, skal settes høyt*.⁵ Den salige Svithun gikk altså ut av denne verdens fengsel den 2. juli i år 862⁶ etter vår Herre Jesu Kristi fødsel og under hans herredømme. Ham tilkommer ære og herlighet med Gud Fader og Den Hellige Ånd i alle evigheters evighet.

¹Cf. Prov 13,1. ²Cf. Lam 3,27. ³Hebr 12,11. ⁴Math 25,21. ⁵Cf. Math 23,12. ⁶Investigatio historica anno mortis 863 indicat.

RESPONSORIUM

R. Signórum virtúte potens meritísque corúscans et super afflíctos omni pietáte redúndans * Festícolis miserére tuis, Swithúne, precámur.

V. Cóetibus angélicis per te iungi mereámur. **R.** Festícolis.

R. Du som er mektig i kraft av dine jærtegn, du skinner ved dine fortjenester og overstrømmer de trengende med all godhet. * Vi ber deg, Svithun, ha miskunn med oss som feirer din høytid.

V. La oss ved din hjelp oppnå samfunn med englenes skarer. **R.** Vi ber deg, Svithun, ha miskunn med oss som feirer din høytid.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

Ad Laudes matutinas

HYMUS³

Når Kristi Kirke for sin brudgom lider,
da kaller Gud de sterke hjerter frem.
Sankt Svithun, du ble kalt i slike tider
til bispestolen fra ditt stille hjem.

³ Melodi LR 886, b-melodi: *Tenk når engang*

Vær hilset, du som modig løftet røsten
og talte livets ord med ild og glød.
Du så med seerblick at stor var høsten,
og der var hunger etter livets brød.

Enn ulmet her og der de siste rester
av oldtids hedenskap i bygd og by,
men hvor du trådte frem med dine prester,
det svant som mulmet ved en soldags gry.

Som Englands Kirke signer fromt ditt minne
og hva du virket til Guds rikes gavn,
ei heller Norge glemmer noensinne
at våre fedre æret høyt ditt navn. Amen.

Ad Benedictus, ant.

Lætábúnda dies
anno currénte revíxit,
gaúdia festa facit,
sollémnia læta redúxit,
dum Dómini servus
Swithúnus ad alta vocátur,
ad súperas sedes
mundi de valle lævátur.

Gledens dag er vakt til live,
året vender
og den store fest er her;
høytidsgleden er tilbake,
Herrens tjener Svithun
kalles til det høye,
løftes opp til himlens bolig,
opp fra denne verdens dal.

Oratio

Deus, qui hunc diem sanctíssimi
Swithúni, confessóris tui atque
pontíficis, depositione celebráre
concédís, fac nos eius méritis in
sanctórum tuórum societáte transférri.
Per Dóminum.

Gud, du har gitt oss å feire denne dag
til minne om den hellige Svithuns
bortgang. Gi oss ved denne din
bekjenner og biskops fortjenester å nå
frem til samfunn med dine hellige.
Ved vår Herre Jesus Kristus din Sønn,
som lever og råder med deg i Den
Hellige Ånds enhet, Gud fra evighet
til evighet.

Ad Vesperas

HYMNUS⁴

Iste confessor Dómini sacrátus,
 festa plebs cuius célebrat per
 orbem,
 hódie lætus méruiť secréta
 scándere cæli.

Qui pius, prudens, húmilis,
 pudícus,
 sóbrius, castus fuit et quiétus,
 vita dum præsens vegetávit eius
 córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum
 frequénter
 membra languéntum modo
 sanitáti,
 quólibet morbo fúerint gravátí,
 restituúntur.

Unde nunc noster chorus in
 honórem
 ípsius, hymnum canit hunc
 libénter,
 ut piis eius méritis iuvémur
 omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
 qui supra cæli résidens cacúmen,
 tótius mundi máchinam gubérnat
 trinus et unus.

Høyt vil vi prise troens store vitne
 han som med glede minnes av oss alle.
 Hedret og æret gikk han inn til livet
 i Herrens rike.

I dette livets pilgrimsferd på jorden
 var han så mild, så klok og måteholden,
 så ren, så kysk og ydmyk i sitt hjerte
 alltid så fredsæl.

Mange de søkte ved hans grav å finne
 lindring og trøst for alle sine smerter
 og for de mange sår på sjel og legem'
 fant de sin helbred.

Derfor vi synger hymnen til hans ære,
 fulle av takk og glede for hans seier.
 Måtte hans forbønn hjelpe oss i striden
 på pilgrimsferden.

Gud, som treenig troner i det høye,
 deg være lovsang, heder, makt og ære.
 Fader og Sønn og Helligånd, du råder
 med evig velde.

Ad Magnificat, ant.

Lætåre, plebs Ventónie,
 gaude, gens Stavángriæ,
 dum refert solis órbita nostri patris
 sollémnia,
 Swithúnus dictus nómine,

Gled dere, Winchesters folk,
 vær glade, Stavangers barn,
 solens gang har brakt vår helgens fest
 tilbake;
 han bærer navnet Svithun,

⁴Melodi LH 331: *Mektigste Kriste*

fide fortis et ópere,
per bonæ vitæ mérita
ascéndit ad cæléstia.

er sterk i tro og gjerning,
har ved sitt gode liv
til himlen steget opp.

Vel:

Magne sator mundi,
Swithúnum magnificásti,
te quoque Swithúnus
glória magníficat,
illum de terra
magna virtúte lævásti,
quemque lævas cælo,
glória magna tibi.

Store verdensskaper,
du opphøyet Svithun
og Svithun opphøyet deg;
med din store kraft
du hevet ham fra jorden,
og han som du opphøyet,
ble deg til større ære.

Oratio, ut ad Laudes matutinas.

Forbønner til messen

DEN HL. SVITHUN*

P Kjære kristne! Da relikvier fra den hellige biskop Svithun av Winchester i England kom til Stavanger, fikk vi en påminnelse om vår samhørighet både med de hellige i himmelen og med Guds folk i andre land. La oss be:

1 For Kirken i vårt land og i England,
om enhet og hellighet.

(K) La oss be til Herren, vår Gud.

A Herre, hør vår bønn.

2 Om den rette nærhet og avstand
mellom Kirkens og statens ledere
– på forbønn av den hellige Svithun,
han som både var biskop og rådgiver for konger.

(K) La oss be til Herren, vår Gud.

A Herre, hør vår bønn.

3 At de lidende må finne trøst ved de helliges forbønn.

(K) La oss be til Herren, vår Gud.

A Herre, hør vår bønn.

4 For våre brødre og søstre i Stavanger,
om tro, håp og kjærlighet
ved minnet om den hellige Svithun.

(K) La oss be til Herren, vår Gud.

A Herre, hør vår bønn.

P Himmelske Far,
du som lot den hellige biskop Svithun
etter sin død bringe håp og glede til vårt land,
før oss kristne sammen på dine goder veier.
Ved Kristus, vår Herre.

A Amen.

* Skrinet med relikviene etter den hl. Svithun (død 2. juli 863) var 15. juli 971 blitt overført til katedralen i Winchester. Den første biskop av Stavanger, engelskmannen Reinald (biskop 1112-1135), bragte antagelig med seg deler av relikviene (en arm) som fikk plass i domkirken, oppført i første halvdel av 1100-tallet.